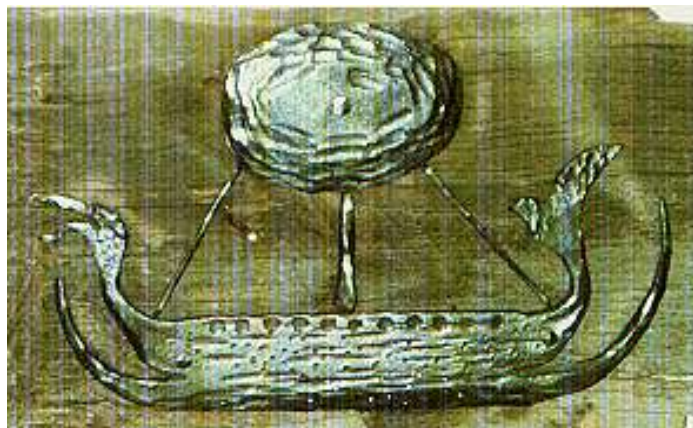

*Lumon merietymologisen
tutkimusaseman toimituksia N:o 208.*

Taokset J.S.Koskenalho
Silkit Eva

*Laboratoriomestari Phil. Dr. Samson
(arvostetun Kassus-palkinnon saaja):
Selityksiä Hastiamuseon merietymologisesta
löydöstä.*

Haltialaivoja lähdössä merelle.

Perimätieto kertoo, että entisinä aikoina haltiat asuttivat rakennukset, piisit, laivat sun muut ja ihmiset elivät sovussa heidän kanssaan. Sittemmin haltiat pelästyivät ihmisten materialisoituvaa maailmaa, kyllästyivät markkinoiden mekastukseen, hälinään ja

ahdistavaan elämisen muotoon. He varustivat itsensä ja silkkiset veneensä ja seilasivat ulos merelle saadakseen olla rauhassa.

Ulkoluodoilla he sumussa haaksirikkoutuivat.

Tästä tapauksesta jäi säilymään joitakin ehyitä haltialaivojen keuloja ja purjeita. Sekä osia haltiatarustosta, joka oli kirjailtu laivojen kylkiin ihmissilmälle näkymättömässä muodossa. Haltiat oleilivat luodoilla jonkin aikaa, kunnes hälinä, mökkeily, muskeliveneet ja pärtsäys kävi sielläkin sietämättömäksi.

He päättivät taas lähteä.

Merellä aalloista, rantaruovikoista, pienistä kivistä ja kepakoista syntyi lintuja, jotka lähtivät kuljettamaan heitä Linnunradan takaiseen maailmaan. Haltialaivojen keulat törröttävät kohti avaruutta, koska ne kaipaavat isäntiensä perään. Niiden kyljissä kuvastuu kadonnut maailma.

Luodoilla niitä voi nähdä vaipumalla samaan tila-avaruus-aikaan luotojen kanssa.

Tai sitten ei.

Jumon Haltiamuseon merietymologiseen löytöön kuuluu:

1. Tapahtuneen ja tulevan ikuisuuden haltiain laivan keula keulakuvineen, purjeineen, suunnistuspalloineen.

Keulassa kuvattuna tapahtuneen ja tulevan ikuisuuden pöllöt. Purjeessa Skuolfi - sielulintu, joka noutaa sielun toiseen maailmaan eläimen tai ihmisen kuollessa. Kudoksessa on silkkiperhosen koteloita. Haltiat eivät silkkiä kehrätessään vahingoittaneet perhostoukkia, vaan jättivät ne lepäämään laivojen saumoihin. Ilmeisesti niiden oli tarkoitus herätä siinä toisessa maailmassa, johon haltiat olivat matkalla, mutta haaksirikossa osa perhostoukista kuoli ja jätettiin laivoihin.

Kyseisen laivan purje raakapuineen.

2. Kevään haltiain laivan keula keulakuvineen ja suunnistuspalloineen.

Suunnistuspallon käyttö perustuu valon heijastuksiin ja selvänäkyjen näkemiseen. Jumon merietymologisen tutkimusaseman laboratoriomestari Phil.Dr.Samson on ensimmäisenä esittänyt, että myös haltialaivojen keuloihin kirjoitetut haltiatarut voitaisiin saada näkyviin suunnistuspallojen avulla. Tästä saikin sittemmin alkunsa kokonainen tieteenhaara ja Phil.Dr.Samson sai tunnustuksena tieteellisistä ansioistaan arvostetun Kassus-palkinnon.

Arvoituksellinen suunnistuspallo.

3. Hevoshaltiaian laiva keulakuvineen, purjeineen, suunnistuspalloineen.

Ainut kokonaisena säilynyt haltialaiva. Jopa osa paarlastista on laivassa. Purjeeseen on kuvattu Odinin ratsu Skipnir, joka kykeni kulkemaan Helinin tien so. tien Manalaan. Runo on vanhaa skandinaviaa ja kuuluu suomennettuna:

Tiedän, että riipuin tuulisessa puussa yhdeksän yön ajan, olin keihäällä isketty, Odinille annettu, uhrina itselleni itse, siinä puussa, josta kukaan ei tiedä, mistä juuresta se juontuu. Ei leipää tuotu, ei tarjottu sarvea, tähysin alaspäin tarkoin, otin vastaan riimut, huutaen otin, sen jälkeen putosin puusta. Väkilöitsua yhdeksän antoi kuuluisa

Bestlan isän, Bølthornin poika, ja siemauksen sain jaloa simaa, joka on Odöririn anti. Niin vaurastuin ja viisaaksi tulin ja kasvoinkin hyvin, sanat minulle sanoja toivat, työt tuottivat minulle töitä. Saat löytää riimut ja ratkaista sauvat, suuret sauvat, mahtavat sauvat, Suurpuhuja ne värjäsi, Vallat loivat ja kaiversi Jumalten Korkein. (Aale Tynnin suomennos.)

Jotkut ihmiset kohtelivat hevosia hyvin, jotkut huonosti. Työtä täytyi hevosten tehdä lujasti. Tässä hevosten täytyy kiertää heikkoa kevätjäästä tiukempaan puristukseen pitkien köysien avulla.

Dosentti Phil. Dr. Nelli: Haltiataruston tulkinnasta ja muusta mitä on selville saatu.

Haltiatarustosta voidaan löytää seuraavia aiheita:

Miksi haltiat tulivat ja olivat, heidän tarkoituksensa ja maailmankuvansa.

Maastomerkit ja niiden merkitys, yhteydenpito.

Viesti nyt ja silloin,

kategoriat Metsä, Meri, Vesi, Huone (Huoneet),
vuorovaikutus ihmisten kanssa.

Muokkauskyky (ympäristön) ja sen moraali,
tapaamiset ja juhlat, vuoden kierto.

Puuttumiset ihmisten välisiin suhteisiin.

“ Aikamme yritettyämme neuvoa ihmisiä järjen käyttöön ja silmien saattamiseen niiden alkuperäiseen tarkoitukseensa (näkemiseen) kyllästyimme” (Tuohikirjoitus No 579).

Aluksi oli merellä omansa. Samoin järvillä, maanosilla (saarilla), ilmalla. Kun eläin- ja kasvikunta lisääntyi, syntyi lajeille ja kaikille omansa. Ihmisten alettua valtaamaan palloa alueella oleva haltiakunta lisääntyi niin, että jokaiseen asumukseen tuli omansa samasta heimosta, joten mannerlaattojen erkaantuminen sai aikaan sen, että haltiat suvuittain eristäytyivät ja ainoa yhteydenpito oli vuotuisat Haltiapäivät, joissa sekä kerrottiin kuulumiset että ilakoitiin ja ne järjestettiin niinä päivinä jolloin maa oli kauimpana suurta valoa ja suurin manner oli kääntyneenä sinneppäin ja paikka oli kallioihin merkittyjen mustien ja valkoisten juovien risteyksessä (nyk. Jumo), johon rakentui tilaton tila. Osittain haltioiden hatarapäisyydestä

johtuen alettiin jossain vaiheessa kirjaamaan ylös tapahtumia tuohilevyille kirjoitus-aineella, joka oli valmistettu noesta ja telkänmunasta otetusta vaaleammasta nesteestä (valkuainen?). Aluksi merkkien tekeminen suoritettiin puutikulla, mutta myöhemmin kokeiltuaan erilaisia kasveja, jotka eivät kuitenkaan kestäneet kauaakaan, siirryttiin ison valkean linnun (joutsenen) sulkiin, jotka olivat tippuneet jossakin elämänvaiheessa. Vuolivat päät niin, että ne muodostivat säännönmukaisen kuvion.

Tarkoitus oli neuvoa ja opastaa ihmisiä ja samalla muistuttaa kaiken olevaisuudesta ja sen kunnioittamisesta (joskus kovallakin kädellä).

Nuori haltia koirineen. Vanhemmiten haltiat kutistuvat neljäsosaan nuoruuden koostaan.

Ihmisten ajanlaskussa haltiain esihistoria ajoittuu ennen vuotta 1000, jonka jälkeen seurasi murrosaika 1000 -1870. Pako luodoille ajoittuu noin vuosiin 1870 -1950, jolloin tapahtui myös lintujen synty, lähtö Aurinkokuntaan ja lähtö Linnunradan taa. Lintujen merkitystä tänä (näennäisesti) myöhempänä ns. Kosmisen Haltialogian aikana ei voitane kyllin korostaa.

Aluksi linnut muuttivat Aurinkokunnan planeetoille, mutta kun alkoi paukkua ja romurautaa ja elektroniikkaa alkoi sataa, he jatkoivat matkaansa etiäppäin. Haltioille oli hyvin tärkeää kartoittaa maata, jossa he oleilivat. Niin muodoin kun he siirtyivät ensiksi sisäsaaristoon, he merkitsivät maastoon mustalla juovalla riittipaikkansa, jossa sijaitsee nykyisin Haltiamuseo. Uuden aallon jälkeen, siirtyessään pidemmälle, he merkitsivät valkoisilla juovilla, ns. Kökarin haltiadiaaneilla, paikan ulkoilmajuhliaan varten, jossa jo pronssikaudella sijaitsi haltianeuvoston kerääntymispaikka ja jonka rauniot edelleen ovat näkyvissä.

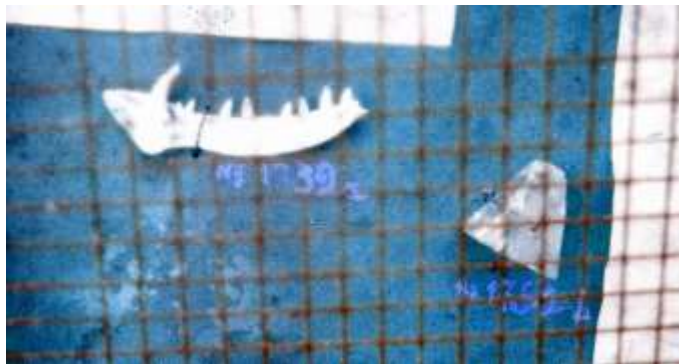
Valofotonit saapuvat lounaasta sisään Haltiamuseoon.

Vähenevät haltiat johtuvat siitä, että kaikki eivät halua käyttää hyväkseen haltiaportaatiota tullakseen paikkoihin, jotka on jo pilattu. Haltialinnut toimivat viestintuojina ja haltioiden liikuttelijoina. Linnut ovat kehittäneet energioita saadakseen aikaan haltiaportaatioita mm. vaikuttamalla massallaan pulsareihin ja kefeideihin saadakseen aallonpituudet kohdalleen. Paikalliset haltiat ovat vähenemässä. Yleiset haltiat, nk. jumaluushaltiat, ovat kokonaan kaikonneet melua ja menttaalisaastaa. He ovat yhteydessä paikallisten haltioiden kanssa neutriinujen välityksellä ja joskus käyvät tsekkaamassa tilanteita suoraan Ukon (ylijumala) alaisuudessa. Jumon vanhassa riittipaikassa, jossa nyt on museo, ja joka oli ennen vilja-aitta, on materialisoitumispaikka.

Valofotonit saapuvat idästä sisään Haltiamuseoon.

Haltiat lähettävät viestihiukkasia (neutriinoja) mainittuihin kokoomapisteisiin, jotka on siis merkitty mustilla ja valkoisilla juovilla maisemaan eli mannerlaattaan (neutronitähden massa käytetään näin hyväksi viestinnässä). Ilmoittivat olevansa pahoillaan, kun ihmiset eivät ymmärrä, että kun viljelystekniikka on kehittynyt kuin muutkin tekniikat - talonrakennus sun muut - niin lyhyt kesä tulisi elää riemuiten vailla huolen häivää. Saavathan he koko talven ahertaa ja naputella tietokoneitansa.

Brasilian rannikolta löytyneitä haltialaivojen jäännöksiä esillä Haltiamuseossa. Jäännösten historia on vielä hämärän peitossa.

Muinais haltiat tekivät liiton ihmisten kanssa. Sen mukaan ihmiset kunnioittavat yhteistä maapalloa, toisiaan, haltioita, eläimiä, metsää, maata, merta, kiviä, pilviä ja tuulta sun muuta. Mutta ihmiset unohtivat, että kaikilla oli ja on velvollisuuksia kaikkeutta kohtaan ja alkoivat huolehtia vain omasta hyvinvoinnistaan. Vaikka haltiat yrittivät opettaa ihmisiä järjestämällä välineitä, joilla he voisivat katsoa, tarkastella sekä levittää omien, joskin harmillisen vaatimattomien, mietiskelyjensä tuloksia. Mutta nämä onnettomat hullaantuivat välineistä ja alkoivat palvoa esim. televisiota kultaisena vasikkana, joka hyväksyi sekä ihannoit pönttöpäistä elämää ja ajattelutapaa näyttämällä vain varoittavia esimerkkejä. Niin nämä onnettomat sielut korvasivat haltiat tällä taikalaatikolla myöhempien variaatioineen, vain oman pikkusieluisen elämänmuotonsa

säilyttämiseksi. Tätä eivät haltiat enää sulattaneet ja nykyisin he vierailevat ja oleilevat vain paikoissa, joissa harrastetaan rehellistä itsetutkistelua ja yritetään elää sen mukaisesti.

Haltiat odottavat, että tilanne paranisi ja ovat valmiina massiiviseen joukko-paluuseen, kunhan Maapallolla saavutetaan kaunis "dynaaminen harmonia" (ei kylläkään lähitulevaisuuden näköpiirissä, kirj. huom.).

Seuraavassa muutamia huomioita haltiapäivistä ja hätäkokouksista tuohikirjoitusten pohjalta:

Hyvissä ajoin ennen haltiapäivää haltiat alkoivat kokoontua Jumoon, joka oli valittu sen perusteella, että se oli hyvä kumppaneille ja apulaisille eli linnuille, joiden kanssa haltiat olivat ikimuistoisista ajoista lähtien olleet läheisessä liitossa. Jumo oli silloin likitulkoon paratiisimaisessa olotilassa kaislikkoineen ja matalikkoineen lintujen kannalta katsoen.

Jokaista klaania edusti klaanin päähaltia ja hänen kaksi lähintä apulaistaan. Jokaisella klaanilla oli oma herkkumestari apulaisineen, jotka huolehtivat raaka-aineista, keittovälineistä ja tulien tekemisestä sekä nuotioiden ylläpidosta. Oli häpeä klaanille, jos nuotio pääsi sammumaan ennen kuin haltiapäivät olivat ohi. Näin ei kyllä koskaan ole tapahtunut, mikäli lähteisiin on uskomista. Tuli sytytettiin aina Pyhällä tuliraudalla tiettyjen ikimuistoisista ajoista asti periytyneiden rituaalien mukaisesti.

Pyhä tulirauta.

Myöskin oli oma rituaali nuotion sammuttamisessa, jota ei tässä erikseen mainita häveliäisyyden takia. Jokaiselle klaanille oli sovittu erikseen tietty ruokalaji, joka heidän tuli valmistaa. Sanomattakin on selvää, että haltiat olivat ja ovat aikamoisia herkkusuita. Klaaneilla oli myös mukanaan kirjuri ja kaksi hänen apulaistaan: sulan teroittaja ja musteen valmistaja. Kirjuriksi ryhtyvän valinta oli vaikea, vapaaehtoisia ei koskaan tahtonut löytyä. Syytä oli monilla haltiapäivillä ihmetelty, olipa jopa heitetty ilmaan epäily luku- ja kirjoitustaidosta.

Jokaisella klaanilla oli oma värinsä, eteläinen keltainen, läntinen vihreä, pohjoinen sininen ja itäinen punainen. Istumajärjestys suurneuvoston istunnossa seurasi spektrin värijärjestystä. Haltiakiielestä löytyy tietoja sen verran, että haltiat kykenevät puhumaan kaikkien eläinten, kasvien sekä puiden ja jopa kivienkin kanssa. Keskenään he puhuvat haltiakieltä, nk. haltia-klikkiä (termi Phil.Dr.Nelli), joka perustuu kielen ja kitalaen avulla saataviin naksutuksiin ja niihin lisättyihin ääntöihin. Ihmiskielissä eräissä eteläisen Afrikan kielissä tavataan yhä jäänteitä niiltä ajoilta, jolloin haltiat yrittivät opettaa omaa kieltään ihmisille. Kirjapainon ilmestyminen hävitti maailman kielistä melkein kaikki ko. kielen jäänteet, kun sen painoasuun saattaminen on likitulkoon mahdotonta.

Hätäkokouksessa Jumossa, jossa päätettiin siirtyä pidemmälle ulkosaaristoon, päätettiin kirjata haltioiden siihen astinen historia tuohilevyille, joilla katettiin haltiahuone nyk. Haltiamuseo.

Myöskin viimeisillä Jumon haltiapäivillä päätettiin valmistaa ja suunnitella laivasto, jonka avulla purjehdittiin pidemmälle ulkosaaristoon ja päätettiin seuraavien haltiapäivien vietosta Kökarissa. Myöskin päätettiin eräänlaisesta ympäristö-valvonnasta, joka käsitti noin kaksikymmentä tarkkailija-haltiaa, joilla oli hieno kiiltävälippainen hattu sekä pitkä kaukoputki aina vyöllään. Heidät sijoitettiin pitkin saaristoa korkeille saarille tarkkailemaan tilannetta ja ilmoittamaan elintilan kaventumisesta.

Kökarissa ehdittiin pitää kahdet haltiapäivät ennen kuin olotilanne oli niin vakava, että päätettiin lähteä vaeltamaan avaruuteen ja loput haltiaveneet päätettiin ajaa karille nk. Haltiamatalalle (Rådargrundet) ja sieltä lähteä lintujen kantamana matkaan. Kun koko haltia-armaada

oli ajettu karille lähdettiin matkaan iloisia lauluja laulaen. Haltiamotto, yksi niistä monista, on, että tapahtui mitä tahansa tai on hämmeentyneenä, on laulettava iloisia lauluja. Jotkut ovat jopa luulleet haltioiden olleen humalassa, mutta tämä ei pidä paikkaansa, koska haltiat eivät voi sietää alkohoolia.

Haltialintu lähtee ruovikosta.

Ensiksi haltiat suunnistivat Kuuhun, mutta ajan mittaan se kävi mahdottomaksi asua. Ensin sinne osui raketteja ja sitten ihmisetkin alkoivat juoksennella siellä jättämässä romujaan ja lippujaan. Haltiat yrittivät saada ensimmäisen kuussa-kävelijän kanssa neuvottelua, mutta kävelijä ei kuullut mitään, koska hänen piti puhua koko ajan (lajille tyypillinen piirre). Sitten haltiat menivät Mars-planeetalle asuttaen sen. Marsin pienet vesivarat he jakoivat keskenään nerokkaalla tavalla kaivamalla

kanavia ympäri planeettaa, jolloin kaikki olivat veden äärellä. Siellä oli hyvä olla, kunnes ihmiset alkoivat lähetellä raketteja, luotaimia, avaruusasemia ja satelliittisaastaa avaruuteen kiihtyvällä tahdilla. Kun Marsin pinnalle osui ensimmäinen häkkyrä, haltiat joutuivat pitämään hätäkokouksen ja päättivät lähteä jatkamaan matkaa. Jotkut jopa päättivät, etteivät koskaan enää palaa Maapallolle missään muodossa, mutta osaa kuitenkin kaiversi koti-ikävä, joten he jo Marsissa kehittivät energiapulssien luomisen ja ajattoman siirtymisen tekniikan ja jo silloin he vierailivat maassa. Marsiin jätettiin asemapaikka ja välimatkankrouvi.

Jumon Merietymologisen tutkimusaseman ansioituneet tutkijat laboratoriomestari Phil.Dr.Samson sekä dosentti Phil.Dr.Nelli tutkimusmatkalla Koillis-Kustavissa.